

‘De liefde zal alles overwinnen’

Pride Amsterdam begint op 31 juli. Tijd voor de vraag: hoe staat het met de acceptatie van lhbtqi+’ers binnen de Nederlandse kerken? Twee homoseksuele eindredacteuren van KRO-NCRV vertellen.

TEKST: BRAM DE GRAAF, BEELD: STIJN GHIJSEN, PRIVÉBEZIT, SHUTTERSTOCK

Hij gaat dit jaar niet door, maar iedereen kent de Canal Parade in Amsterdam, de bonte stoet boten met daarop een hossende meute lhbtqi+’ers in alle kleuren en maten. Overal feesten en drukte, iedereen mag onvoorwaardelijk zichzelf zijn. Toch voelt niet elke lhbtqi+’er zich daar thuis. “Ik heb niets tegen een feestje”, zegt de rooms-katholieke Wilfred Kemp (60), jarenlang presentator van onder andere *Kruispunt* en nu radiomaker. “Maar ik houd niet van de massaliteit, net zomin op Koningsdag. Mede daarom ben ik met mijn man verhuisd uit Amsterdam. Terug naar Montfoort, waar ik vandaan kom.” Zijn protestantse, in Emmeloord opgegroeide collega Reinder van Dijk (32), eindredacteur van onder andere *The Passion* en *Jacobine op 2*, deelt zijn mening. “Maar ik vind het mooi dat dit kan in Nederland. Ik ben blij dat ik hier ben geboren. Eigenlijk zou het elke dag Pride moeten zijn, want zijn wie je wilt zijn is niet overal vanzelfsprekend. Zie wat er nu in Hongarije gebeurt.”

Wilfred Kemp

Reinder van Dijk

SCHELDWOORD

Van Dijk kwam net als Kemp rond zijn twintigste uit de kast. Hij wist al jaren dat hij op mannen valt. “Maar op de middelbare school was ‘homo’ een scheldwoord en elk jaar als mijn ouders op tv die halfnaakte mannen door de grachten zagen varen, merkte ik afkeuring”, vertelt hij. Dus hield hij het voor zich, totdat hij bij KRO-NCRV terechtkwam. “Een veilige omgeving, waarin het werd gestimuleerd om open te zijn. Mijn ouders reageerden lief, al moesten ze wel erg aan het idee wennen.” Kemp: “Het komt opeens dichtbij. Mijn ouders kenden André van Duin, Jos Brink en een Montfoortse kelner, die homo waren. Een andere wereld. Ik vertelde het toen ik er zelf vrede mee had en al in Amsterdam woonde. Ze zagen dat ik gelukkig was, dat was de beste troost.”

BIJBELTEKSTEN

Binnen hun lokale kerken is hun geaardheid nooit een kwestie geweest. “Maar de kloof tussen de officiële leer en de praktijk binnen de katholieke kerk is

*‘In mijn kerk voel ik
me met mijn man
welkom als geliefde
kinderen van God’*

Liefde is voor iedereen

Omdat KRO-NCRV gelooft dat de liefde voor iedereen is, staat begin augustus de programmering in het teken van de lhbtq+-liefde:

- Zondag 1 augustus** – *De verwondering* (NPO 2), met dominee Alexander Noordijk
- Maandag 2 augustus** – *My gay life* (NPO 3). Hoe is het om op te groeien wanneer je gay bent?
- Dinsdag 3 augustus** – *Genderquake* (NPO 3). Elf mensen met verschillende genderidentiteiten leven een week samen.
- Woensdag 4 augustus** – *Binnenste-Buiten* (NPO 2), met gay gardeners en een regenbooggezin
- Zondag 8 augustus** – *Jacobine op 2* (NPO 2). Is twintig jaar homo-huwelijk reden tot feest?

zinnig zijn.” Van Dijk haalt de Nashville-verklaring van 2017 aan. Conservatieve protestantse kerken in de VS spraken zich daarin uit tegen lhbtq+’ers: “Vervolgens hingen veel liberale kerken in Nederland de regenboogvlag uit, ook mijn kerk in Hilversum. Een mooi statement: ik voelde me er met mijn man welkom als geliefde kinderen van God.”

OLIEVLEK

Terug naar de Pride. Beiden snappen dat ook gelovigen daar moeite mee hebben. “Ik snap de reactie ‘Moet dat nou?’” zegt Kemp. “Maar voor de emancipatie van de homoseksualiteit zijn beiden nodig: de activistische homo op de Pride én de ‘huis-tuin-en-keukenhomo’ die actief is in zijn buurt. Zo groeien we toe naar algehele acceptatie. Paulus zegt: ‘Je hebt geloof, hoop en liefde. De grootste van die drie is de liefde.’ En die is zó sterk. Uiteindelijk zal de liefde die twee mannen of vrouwen uitstralen zo groot zijn, dat die zich als een olievlek zal uitbreiden en elke kerkelijke wet of regel zal overwinnen. Daar ben ik van overtuigd.”

enorm als het over homoseksualiteit gaat”, zegt Kemp, die theologie studeerde. “De officiële leer zegt: het is zondig, homo’s mogen niet te communie gaan, maar in mijn parochie is me dat nog nooit geweigerd. Het Vaticaan is daar ver weg.” Veel ligt aan de interpretatie van Bijbelteksten, volgens Kemp. “Waar gaat het verhaal van Sodom en Gomorra, dat vaak wordt aangehaald om homoseksualiteit te veroordelen, nu echt over? Mijns inziens over ultieme gastvrijheid. Lot wil de vreemdelingen in zijn huis niet uitleveren aan de menigte die hen wil onteren. Hij stuurt nog liever zijn dochters naar buiten.”

REGENBOOGVLAG

Hoewel de acceptatie de afgelopen decennia is toegenomen, stelt de kerk Kemp soms nog teleur. Zo verbood het Vaticaan in maart priesters om homoseksuele gelovigen te zegenen. “Terwijl er wel zegebeden zijn voor auto’s en wapens. Dan slik ik even. Gelukkig zat ik die zondag tussen parochianen die daar ook boos over waren. Toch doet deze paus wat hij kan. Als leider van een wereldkerk kan hij nu eenmaal niet opeens verkondigen dat homoseksualiteit de normaalste zaak van de wereld is. Dan vervreemdt hij zich van gelovigen in Afrika en Azië, die minder vrij-